

Emlékeztető

a devizahiteles peres eljárásokban előterjesztett új érvénytelenségi keresetek tárgyában a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezlete keretében, 2016. március 17-én, tartott szakmai konzultációról

Dr. Vasady Lóránt, a Kúriára beosztott bíró felvezető előadásában ismertette, hogy a benyújtott új kereseti kérelmekből - egyrészt azok jelentős számából, másrészt a korábbiakhoz képesti eltérő tartalmából - kitűnően a devizahiteles ügyfelek várakozásai a jogalkotói elképzelésekkel nem, illetve nem minden tekintetben találkoztak. Erre álláspontja szerint leginkább az utal, hogy gyakoriak azok a kereseti kérelmek, amelyek értelmében a fogyasztók igyekeznek kivonni magukat a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) és a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) hatálya alól. A fogyasztók célja ezzel a DH2 törvényben foglalt elszámolási szabályok és az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: forintosítási tv.) szerinti forintosítási árfolyam alóli mentesülés. Kérdés, hogy erre a jogalkotó által megalkotott speciális törvények mennyiben biztosítanak lehetőséget. E felvezetést követően az előadó az Országos Bírói Hivatal által összegyűjtött bírósági kérdéseket ismertette és felvázolta a kérdésekre adható lehetséges válaszokat. A résztvevők többsége az elhangzott kérdésekre adott válaszokkal az alábbi tartalom szerint értett egyet.

1. Kérhető-e megalapozottan - és kinek a perben állásával - kizárólag a kölcsönszerződést biztosító zálogszerződés Ptk. 239/A. § szerinti érvénytelenségének megállapítása arra hivatkozással, hogy a kölcsönszerződés teljes érvénytelensége a zálogszerződés érvénytelenségét eredményezi? (Pesti Központi Kerületi Bíróság, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági és Polgári Kollégiumai)

Ha a zálogkötelezett - függetlenül attól, hogy ő egyben a kölcsönszerződés adója (személyi kötelezett) is, vagy más személy (dologi kötelezett) - a Ptk. 239/A. §-a alapján arra hivatkozással kéri a kölcsönszerződést biztosító zálogszerződés érvénytelenségének a megállapítását, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, keresetét tartalma szerint úgy kell tekinteni, hogy az a kölcsönszerződés érvényességének a vitatására is kiterjed. A hivatkozott jogalapon ugyanis a járulékos zálogszerződés érvényessége anélkül nem állapítható meg, hogy a bíróság az alapjogviszonyt jelentő kölcsönszerződés érvénytelensége kérdésében is állást ne foglalna ítélete rendelkező részében. Ha tehát a felperes a kölcsönszerződés érvénytelenségét jelöli meg

keresete jogalapjaként, a per szükségképpen a DH2 törvény hatálya alá tartozik. A DH2 törvény 37. § (1) bekezdése értelmében pedig a kölcsönszerződés érvénytelenségének a megállapítása csak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazására is kiterjedően kérhető. E speciális törvényi szabályozásra tekintettel a kölcsönszerződésben szerződő félként nem szereplő dologi kötelezett felperesnek is kiterjed a perbeli legitimitációja arra, hogy a kölcsönszerződés felei egymás közötti viszonyában kérje az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a levonását. A kölcsönszerződés feleinek tehát perben kell állniuk. Ha a felperes a dologi kötelezett, akkor őt a bíróságnak nem csak a DH2 törvény 37. §-a szerinti marasztalási kereset előterjesztésére kell felhívnia, hanem arra is, hogy gondoskodjon a személyes kötelezett perben állásáról. Elvileg nem kizárt a személyes kötelezett önkéntes perbelépése sem, de életszerűbb, hogy őt a felperesnek kell alperesként perbe vonnia a zálogjogosult mellé.

2. Kérhető-e a kölcsönszerződés létre nem jöttének a megállapítása jogkövetkezmény levonása nélkül? (Pesti Központi Kerületi Bíróság)

Különbséget kell tenni a szerződés létrejötté (létezése) és érvényessége (érvénytelensége) között: ha a lényeges elemek vonatkozásában a felek között a konszenzus megvan, a szerződés létezik. Az már egy következő kérdés, hogy a létező szerződés érvényes-e vagy sem. Mivel a DH törvények hatálya nem terjed ki a szerződés létrejöttével kapcsolatos perekre, ezért a DH törvények nem zárják ki a kölcsönszerződés létre nem jöttének a megállapítását, ha annak törvényi feltételei a Pp. 123. §-a szerint egyébként fennállnak. Lásd ehhez részletesen a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezletének 2015. szeptember 28-ai emlékeztetője H/l. pontját.

3. Kérhető-e annak megállapítása, hogy a kölcsönszerződést tartalmazó közjegyzői okirat nem minősül közokiratnak, mivel a közjegyző nem tett eleget a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjtótv.) 120. §-ában foglaltaknak; pl. nem jötték-e a felek akaratának? (Pesti Központi Kerületi Bíróság)

A Kjtótv. 131. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy nem tekinthető közokiratnak az az okirat, amelyet a közjegyző a Kjtótv. 12. §-ában, valamint a 120-129. §-aiban foglaltak megsértésével vagy elmulasztásával készített. E törvényi rendelkezés annyit jelent, hogy a szerződés végrehajtási záradékkal való ellátásának nem lett volna helye a Kjtótv. 111. § (2) bekezdése, 112. §-a, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. § b) pontja és 23/C. §-a alapján. Különbséget kell tennünk három eset között aszerint, hogy a végrehajtási

záradékkal ellátott szerződés alapján a végrehajtási eljárás már megindult-e vagy még nem a megállapítási kereset előterjesztéséig.

Amennyiben a végrehajtási eljárás még nem indult meg, az adós a Pp. 123. §-a értelmében negatív megállapítási keresetet indíthat a jogosult ellen annak megállapítása iránt, hogy a jogosult végrehajtási joga nem áll fenn arra hivatkozással, hogy a kölcsönszerződést tartalmazó okirat nem minősül közokiratnak, mivel a közjegyző nem tett eleget a Kjt. 120. §-ában foglaltaknak. A Pp. 123. §-a szerinti megállapítási kereset előterjesztésének együttes feltételei ebben az esetben teljesülnek, mivel a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva marasztalást nem kérhet.

Ha viszont a végrehajtási eljárás már folyamatban van, vagy az a megállapítási kereset előterjesztését követően indult meg, akkor annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás megszűnjön, a negatív megállapítási per indítása nem megfelelő eszköz, mivel az annak egyik feltételként támasztott jogvédelmi érdek nem áll fenn, illetve az más úton hatékonyabban biztosítható (vö. BH 2015.71. és Kúria Pfv. I. 20.335/2015.). Ebben az esetben a már előterjesztett megállapítási keresetet érdemben el kell utasítani. A jogvédelemre igénybe vehető más út vagy a Vht. 211. § (2) bekezdésére hivatkozással a nemperes eljárásban előterjesztett jogorvoslati kérelem, vagy - ennek előterjesztése hiányában is, illetve a jogorvoslati eljárás eredménytelensége esetén - a Pp. 366. §-a és 369. § a) pontja szerinti végrehajtás megszüntetése iránt indított kereset.

A Vht. 211. § (2) bekezdése alapján az adós a végrehajtást elrendelő, a közokiratot záradékkal ellátó közjegyzőhöz jogorvoslati kérelmet terjeszthet elő a Vht. 224/A. §-a értelmében arra hivatkozással, hogy az okirat a Kjt. 120. §-ának megsértésére tekintettel nem lett volna végrehajtási záradékkal ellátható. A Vht. 211. § (2) bekezdése szerint ugyanis, ha a bíróság az okiratot a törvény megsértésével látta el végrehajtási záradékkal, a végrehajtási záradékot törölni kell. A záradék törlésének nemcsak kérelemre, hanem hivatalból is helye van [Vht. 212. § (1) bekezdés]. A Vht. 211. § (2) bekezdése alkalmazandóságát a Vht. 224/A. §-a teremti meg, amelynek a) pontja szerint ha a bíróság a végrehajtás elrendelése a közjegyző hatáskörébe tartozik, a Vht. -jogorvoslatokról szóló - Negyedik Része rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a végrehajtást elrendelő bíróságon a közjegyzőt kell érteni. A záradék törléséről a közjegyző végzést hoz. A végzés jogerőre emelkedésével a végrehajtási eljárás megszűnik. Az eljárás költségeiről külön rendelkezni nem kell, a költségeket a Vht. 31/E. § (4) bekezdése értelmében a végrehajtást kérő viseli. A végzés ellen a Vht. 212. § (2) bekezdése értelmében fellebbezésnek van helye. A fellebbezést elbíráló - nemperes eljárásban eljáró - bíróság a záradék törlése iránti kérelemnek helyt adhat, ha ahhoz külön bizonyítás lefolytatására nincs szükség.

A végrehajtás megszüntetése iránti per indításának feltételei úgy a Pp. 366. §-a, mint a Pp. 369. § a) pontja vonatkozásában teljesülnek. A végrehajtás megszüntetése iránt indított pernek ugyanis nem előfeltétele a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti jogorvoslat kimerítése; a Pp. 366. §-a csak a Vht.

41. és 56. §-ához képest tekinthető szubszidiáriusnak. Ennek indoka magában a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti jogorvoslati lehetőségben, annak nemperes jellegében, illetve saját hatáskörben való elbírálásában rejlik. Mivel a végrehajtási eljárás nemperes eljárás, a záradékolás jogszerűségével kapcsolatos bizonyítás lefolytatása a jogorvoslati kérelem alapján kizárt. Amiatt, hogy a közjegyző a saját okiratát záradékolja, a záradékolással kapcsolatos jogsértés saját hatáskörben való kiküszöbölése a gyakorlatban vélhetően csak igen ritkán, leginkább abban az esetben fordul elő, ha a jogszabálysértés szembetűnő. Ezért a Vht. 211. § (2) bekezdése szerinti jogorvoslati eljárásnál a végrehajtás megszüntetése iránti per a legtöbb esetben hatékonyabb eszköz.

A végrehajtás megszüntetése iránti per indításának a Pp. 369. § a) pontja szerinti feltétele is teljesül. A Pp. 369. § a) pontja alatt ugyanis nemcsak a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelés kell érteni, hanem a végrehajtható követelést, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát is. Ha pedig a végrehajtás alapjául szolgáló záradékolt okirat a Kjt. 120. §-ának megsértésére tekintettel nem közokirat, akkor a követelés közvetlenül végrehajtható módon nem jött létre (vö. Kúria Pfv. I. 21.346/2013.).

4. Mi a követendő eljárás akkor, ha a felperes annak megállapítását kéri, hogy az árfolyamrésre és az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó ÁSZF a régi Ptk. 205/B. § (2) bekezdése szerint nem vált a kölcsönszerződés részévé, illetve az nem is minősül ÁSZF-nek, mert azt a felek egyedileg megtárgyalták, és így a per nem tartozik a DH törvények hatálya alá? (Pesti Központi Kerületi Bíróság; Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma)

E kérdésekkel részben már foglalkozott a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2015. szeptember 28-án tartott Országos Értekezlete. Az értekezletről készült emlékeztető II/2. pontja tárgyalja azt az esetet, hogy mi a helyes eljárás akkor, ha a felperes állítása szerint a szerződési feltétel annak egyedi megtárgyaltsága miatt nem tartozik a DH törvények hatálya alá. Az emlékeztető e pontjában kifejtett többségi álláspont irányadó abban a most felmerült új esetben is, ha a felperes állítása szerint a szerződés azért nem tartozik a DH törvények hatálya alá, mert az általános szerződési feltételek nem is váltak a szerződés részévé a Ptk. 205/B. §-a értelmében. Vagyis ebben az esetben is bizonyítási eljárást kell lefolytatni arra vonatkozóan, hogy a szerződés a DH törvények hatálya alá tartozik-e. A bizonyítási eljárás azonban a tárgyalás kitűzése nélkül történhet akként, hogy a bíróság a feleket megnyilatkoztatja arra vonatkozóan, hogy történt-e közöttük banki elszámolás, azt a fogyasztó befogadta-e. Ha ugyanis a fogyasztó a banki elszámolást jogfenntartó nyilatkozat hiányában elfogadta, ezáltal maga vontta magát a DH törvények hatálya alá. A jóhiszeműség és tisztesség elvébe, illetve az adott helyzetben általában elvárható magatartás kívánalmába ütközne, ha a fogyasztó utóbb sikerrel hivatkozhatna arra, hogy a szerződés saját korábbi, banki elszámolást elfogadó magatartása ellenére nem tartozik a törvény hatálya alá. Ha a bizonyítási eljárás alapján a bíróságnak az az álláspontja, hogy a szerződés a DH törv-

nyek hatálya alá tartozik, a DH2 törvény 37. §-a szerint kell eljárnia, vagyis 30 napos határidővel a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett fel kell hívnia a felperest marasztalási (az érvénytelenség jogkövetkezményeinek az alkalmazására is kiterjedő) kereseti kérelem előterjesztésére.

5. Hogyan történik a pertárgy érték meghatározása, ha a felperes az érvénytelenség megállapítása iránt a Ptk. 239/A. § alapján indult perben a DH2 törvény 37. §-ának megfelelően az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a levonását is kéri, de úgy nyilatkozik, hogy a megállapítási keresetét továbbra is fenntartja? Az előterjesztett megállapítási és marasztalási kereseti kérelmek valódi tárgyi keresethalmazatot alkotnak és így azok tárgyának értéke önállóan veendő figyelembe, vagy egyetlen marasztalási keresetről van szó?

Ha a felperes a szerződés érvénytelenségére hivatkozással valamely érvénytelenségi jogkövetkezmény alkalmazását is kéri, keresete szükségképpen marasztalásra irányul, nincs szó tehát keresethalmazatról, hanem - függetlenül a felperes nyilatkozatától - egyetlen marasztalási kereset van csak, amelynek jogcímül szolgál a szerződés érvénytelenségének a megállapítása. Ennek megfelelően a pertárgy értéke a keresetben megjelölt marasztalási összeg [Pp. 24. § (1) bekezdés].

6. Az érvénytelenség további jogkövetkezményének a levonására irányuló kereset elbírálásakor a már jogszabály erejénél fogva - vö. forintosítási tv. - módosult szerződés úgy tekinthető-e, mint amelynek érvénytelenségét a jogalkotó kiküszöbölte? Kérhető-e ehhez képest megalapozottan az érvénytelenség további jogkövetkezményének a levonása? Hogyan viszonyul egymáshoz az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége miatti érvénytelenség és a forintosítás? (Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma)

A forintosítási törvény eredetileg a hatálya alá tartozó, még fennálló devizaalapú szerződések, illetve a megszünt szerződésekből még fennmaradó tartozások meghatározott fordulónappal történő jövőbeli forintra váltásáról rendelkezett. A forintosításra a DH1 tv. és a DH2 tv. szerinti részleges érvénytelenséget eredményező okokkal kapcsolatos önkéntes banki elszámolásokra figyelemmel került sor.

Tekintettel arra, hogy önmagában a devizaalapú hitelszerződési konstrukció, így az árfolyamkockázat kedvező kamatmérték melletti fogyasztóra való hártása nem érvénytelen, a forintosítási törvény nem értelmezhető érvénytelenségi okot kiküszöbölő szerződésmódosításként. Nem értelmezhető azonban úgy sem, mint ami egy érvényes szerződés generális jogszabályi módosítása volna, hiszen a forintosítási törvény értelmében csak a jövőre nézve és csak részben [vö. 1. § (1) bek. a) pont, 10. és 11. §, figyelemmel a 7-9. §-okban foglaltakra is] került sor az érintett szerződések módosítására.

Annak érdekében, hogy az érintett szerződésekben tipikusan jelentkező érvénytelenségi hibák külön egyedi perindítás nélküli gyors és hatékony kiküszöbölésére sor

kerülhessen, rendelkezett a jogalkotó a DH1 és DH2 törvények alapján az árfolyamrés és a tisztességtelen ászfek miatti részleges érvénytelenség sajátos orvoslásáról. A bankok önkéntes elszámolási kötelezettségének a törvényi előírása azonban nem zárta ki annak lehetőségét, hogy az adott szerződés más okból esetleges további részleges vagy akár teljes érvénytelensége iránt sikerrel lehessen perelni, a jogalkotó ezért csak a folyamatban lévő érvénytelenségi perek felfüggesztését rendelte el a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig. A 2015. évi CXLV. törvény 28-29. §-ai pedig a DH2 és a forintosítási törvények módosításával arra az esetre adtak útmutatást, ha a folytatódó, illetve újonnan induló perekben a fogyasztó továbbra is a DH1 és DH2 tv. szerinti érvénytelenségi okokon túlmutató okból kéri a DH2 tv. 37. § (1) bekezdése alapján a hatályossá, illetve érvényessé nyilvánítást. A felfüggesztést követően újrainduló perekben a DH2 tv. 37. § (1) bekezdése alapján természetesen csak a már eddig is hivatkozott érvénytelenségi okok alapján kérhető a szerződés érvényessé, illetve hatályossá nyilvánítása, mivel a DH2 tv. 37. § (1) bekezdése nem minősül keresetváltoztatásnak. Keresetváltoztatásnak - az adott tényállás függvényében

- a Pp. keresetváltoztatásra vonatkozó szabályai alapján lehet helye.

A fentiekre tekintettel a DH1, DH2, valamint a forintosítási törvény alapján csak azok a felfüggesztést követően újrainduló perek zárhatóak le

- amelyek tárgyául szolgáló szerződések forintosítása megtörtént, feltéve, hogy a szerződéskötéstől a forintosításig terjedő időszakra vetített valamennyi olyan érvénytelenségi okot lefedett a DH2 tv. szerinti elszámolás hatálya, amelyből az adott szerződésen alapuló jogviszonyban vagyonmozgás (teljesítés) származott;
- amelyek tárgyául szolgáló szerződések forintosítása a fogyasztó választása alapján a forintosítási tv. 12. § (3) bekezdésére tekintettel nem történt meg, feltéve, hogy a DH2 tv. szerinti elszámolás hatálya lefedett minden olyan érvénytelenségi okot, amelyből az adott szerződésen alapuló jogviszonyban vagyonmozgás (teljesítés) származott.

A DH1 és DH2 tv. hatálya alá tartozó más esetekben akár a jogvita folytatásának, akár új per indításának is megalapozottan helye lehet, amennyiben a kérelem megfelel a DH2 tv. 37. § (1) bekezdésében és 37/A. §-ában foglaltaknak. A kérelem tartalmával, illetve az elszámolásnak a DH2 tv. 37. § (1) bekezdésében és 37/A. §-ában foglaltak szerinti kívánalmaival részletesen foglalkozott a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2015. november 9-10-én tartott Országos Értekezlete. Az Értekezleten elhangzottak összefoglalója a Kúria Döntések (BH) 2016/1. száma Fórum rovatában is megjelent. Ebben az emlékeztetőben szerepel az is, hogy a folytatódó, illetve újonnan induló perek és a forintosítási tv. szempontjából három eset lehetséges aszerint, hogy a kölcsönszerződés esetleges teljes érvénytelenségét mi okozza.

Ha a szerződés teljes érvénytelenségének az oka az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége (2/2014. PJE határozat 1. pontja), akkor két eset lehetséges aszerint, hogy az átlagos fogyasztó a banki kockázatfel-táró nyilatkozat, illetve egyéb tájékoztatás szerint alappal számolhatott-e azzal, hogy bizonyos mértékű árfolyamkockázat a forintkölcsönöknél kedvezőbb kamatfeltételek

okán egyedül őt terheli. Ha a fogyasztó a kapott tájékoztatás alapján meghatározott mértékű árfolyamkockázattal számolhatott, a kölcsönszerződés devizaalapú, ám árfolyamkockázata e mértéket nem haladhatja meg, az e szinten rögzül. Ettől eltérően, az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége akkor hathat ki a szerződés kirovó pénznemére is, ha a fogyasztó a banktól kapott tájékoztatás alapján semmilyen árfolyamkockázattal sem számolhatott. Ebben - és csak ebben - az esetben a teljes érvénytelenség folytán a szerződés devizaalapú helyett forintalapú kölcsönszerződésnek lesz tekinthető. Míg az első esetben az érvénytelenség további jogkövetkezményét a DH törvények és a forintosítási törvény alkalmazásával kell levonni, addig a második esetben a DH törvények és a forintosítási tv. alkalmazásának nincs helye, hiszen az adott kölcsönszerződés devizaalapja is megdőlt, azt úgy kell tekinteni, mintha eredetileg is forintalapúként kötődtek volna. Az ilyen forintalapú szerződések érvényesség vagy hatályossá nyilvánítása esetén a tartozás tőkeösszegének a ténylegesen folyósított forintösszeget kell tekinteni, ügyleti kamatként pedig a szerződésben kikötött kamatfelár alapulvételével megállapított piaci forintkamatot kell alkalmazni. Amennyiben a kamatfelár mértékét a szerződésben a felek kifejezetten nem rögzítették, a kamatfelarat akként kell megállapítani, hogy a szerződéskötéskor meghatározott ügyleti kamatból ki kell vonni a szerződéskötés napján a szerződésben kirovó pénznemként meghatározott devizanemre irányadó pénzpiaci kamat mértékét. Az így képzett kamatfelarat kell hozzáadni a szerződéskötés napján a forintra irányadó pénzpiaci kamat (HUF BUBOR) mértékéhez. E módszert követte maga a forintosítási tv. is.

Abban a harmadik esetben, ha az adott szerződés nem a 2/2014. PJE határozat 1. pontjának harmadik bekezdésében megjelölt okból, hanem valamely más okból teljesen érvénytelen (pl. a fogyasztó cselekvőképtelen), a szerződés szintén devizaalapúnak tekinthető, amelynek érvényesség vagy hatályossá nyilvánítása esetén a forintosítás határnapjáig a szerződésben kikötött pénznemet kell kirovó pénznemként alapul venni.

7. Az újonnan indult perekben van-e lehetőség az eljárás vagy a per tárgyalásának a felfüggesztésére és ha igen, mely jogszabály alapján? (Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma)

Az újonnan indult perekben a DH1 tv. 16. § (1) bekezdését és a DH2 tv. 38. § (1) és (2) bekezdését együttesen értelmezve lehetséges az eljárás felfüggesztése annak ellenére, hogy a DH1 tv. 16. §-a hatályos szövegének szó szerinti értelmezése esetén a DH2 tv. hatálybalépését követően indult perekben nincs helye új felfüggesztésnek. Az eljárások felülvizsgált elszámolásig való felfüggesztésére irányuló jogalkotói cél azonban ebben az esetben is fennáll, ami a DH1 tv. 16. §-ára, valamint a DH2 tv. 38. § (1) és (2) bekezdésére együtt hivatkozva lehet megvalósítható. A Pp. 152-155. §-ai szerinti felfüggesztést viszont nem lehet megfelelően értelmezni a pénzügyi intézmény DH2 tv. szerinti elszámolási kötelezettségére mint előkérdésre vonatkozóan, mert e kötelezettség közvetlenül a törvényen alapszik még akkor is, ha az speciális eljárás útján még vitatható.

Az állított jogalkotói szándékot az támasztja alá, hogy a peres eljárások felfüggesztését nem kizárólag a devizaalapú fogyasztói kölcsönszerződésekre vonatkozó tisztességtelenségi vélelem megdöntése iránti perek alakulása mint más polgári per tárgyát képező előzetes kérdés elbírálása indokolta, hanem a pénzügyi intézmény önkéntes jogkövetésen alapuló elszámolási kötelezettsége is. A felülvizsgált elszámolás ugyanis a továbbiakban a DH2 tv. 29. §-a értelmében már más polgári eljárásban nem vitatható. Tehát a DH1 tv. 16. § (1) bekezdését és a DH2 tv. 38. § (1) és (2) bekezdését együttesen értelmezve - és a jogalkotói szándékot is figyelembe véve - a 2014. december 31. napját, valamint a 2015. december 31. napját követően indult ügyekben is lehetséges a peres eljárás felfüggesztése, mely esetben a végzés rendelkező része a következő: „A bíróság a peres eljárást a felülvizsgált elszámolás bejelentéséig felfüggeszti.”

Dr. Wellmann György s. k. Dr. Jójárt Eszter s. k.
kollégiumvezető főtanácsadó